

Una lluita per l'esperança

L'organització del moviment gai s'oposa al model sindical tradicional i es situa ara en un moment difícil: el de plantejar solucions concretes de renovació

E sperança, en diríem, és un dels mots primordials de tots/es aquells homes i aquelles dones que lluiten

J. M. CORTÉS

ta, sobretot, en una educació castrant i que té com a objectiu la transformació de les persones, tendencialment polimorfes i perverses, en heterosexuals eròti-

I per fer front a tot això va nàixer ja fa deu anys el moviment gai organitzat. Cal recordar algunes dates per fer-ne història: els anys 77-79, amb les primeres

/ Jordi Morera

Jordi Petit: «Ens preocupa transformar la vida quotidiana»

contra aquesta societat repressiva i la seua moral dominant, que sols considera «normal» l'heterosexualitat. Una societat que actua a través de tots els seus mitjans (educació, cultura, normes etc) amb el fi d'obligar-nos a rebutjar totes les tendències sexuals congènites que considera «perverses».

Actitud que es fonamen-

cament mutilats, però conformes a la norma imperant.

Tots els desitjos, els somnis i les apetències sexuals que s'aparten d'aquesta pauta, que la societat transmet de generació en generació, són reprimits; abans, per la mort, la tortura i la presó, avui, per la marginació i la humiliació.

manifestacions massives i l'eclosió dels grups organitzats; la reforma de la llei de Perillositat Social, que exclouia els homosexuals, el 16 de desembre del 79, la legalització del primer front gai, el FAGC, el 16 de juny del 80; i, segurament, aquest 1985, amb l'aprovació per part del congrés de diputats dels acords antidiscriminators del Consell d'Europa.

Per tot això hem parlat amb una de les persones que, almenys públicament, més ha lluitat pels drets dels homosexuals, Jordi Petit, membre del Front d'Alliberament Gai de Catalunya (FAGC).

¿Com veus tu avui el moviment gai?

El funcionament del moviment gai és típicament urbà, idèntic als dels nous moviments alternatius, és a dir, petits nuclis organitzats amb molta gent simpatitzant entorn, que actuen com a dinamitzadors, de manera que a cada acte concret (manifestacions, setmanes de cinema, balls, etc) es reuneix moltíssima gent que hi participa i, després, desapareix.

És un tipus d'associacionisme oposat al model sindical tradicional, fruit del desencís polític i de l'individualisme actual, i que en el cas dels gais queda determinat per les dificultats de mostrar-se públicament. El FAGC ha estat una mica l'iniciador del moviment també de l'Estat Espanyol i ha patit les mateixes oscil·lacions que els altres grups.

¿En quina mesura ha afavorit al moviment gai el triomf del PSOE?

Podem dir que tots els avanços han estat deguts a la pressió del moviment gai i d'aquells sectors que ens han prestat suport. Amb el PSOE al govern, s'han obert molt més els mitjans de comunicació oficial (ràdio, TVE...), s'ha aturat tota intervenció policial repressiva, és a dir, s'ha instaurat el regne de la tolerància. Però encara queden aspectes com el Codi Disciplinari Militar, on apareix castigada l'homosexualitat, o el camp de l'educació, on de cap manera no han canviat el contingut de l'ensenyament en matèria de sexualitat. Hi

«Abans, lluitar era més fàcil»

/ Arxiu

ha un diàleg obert amb el PSOE, concretat en reunions periòdiques entre la Coordinadora de Frentes de Liberación Homosexual del Estado Espanol i una comissió del dit partit.

De tota manera, ens preocupa més transformar la vida quotidiana i la societat sencera, i en aquest sentit creiem que queda un llarg camí conjunt amb els nous moviments alternatius, quan ja veiem les limitacions evidents de l'esquerra tradicional per assumir aquestes qüestions.

D'una repressió evident, s'ha passat a una permissivitat amagada, ¿quin ca-

mi queda fins a la normalització?

Abans, la lluita era més fàcil, en anar en contra de..., i no plantejar ara solucions concretes de renovació. És un procés difícil, el d'actuar positivament, el de treballar per uns valors socials diferents que ens permetin superar la concepció sexofòbica, el sexisme, el masclisme i la dinàmica anònima i esquizofrènica de la societat actual.

El que és evident és que el moviment gai sol es incapaç de transformar els papers sexuals, ha de treballar amb altres movi-

ments (dona, ecologisme, pacifisme), de cara a formar un tipus de societat diferent.

Pensem que cal partir del concepte d'amistat, per plantejar-se un altre tipus de relació, ja que el model que tenim no ens serveix, però avui dia ningú no pot plantejar-ne cap altre. El *gueto* només afavoreix un tipus de relacions (anònimes, superficials, no afectives, ...); i és negativa la manca d'espais i de relacions, almenys no exclusius. Per això, la idea dels casals gais, on els gais tinguin un centre de reunió diferent del del *gueto*, més personalitzat. Aquests casals ja funcionen a Bolonya, París, Amsterdam, Londres, etc... Nosaltres, aquí a Barcelona, estem en converses amb l'ajuntament i la diputació, per veure si el financen, i sembla que hi ha algunes possibilitats...

¿Com veieu el problema de la SIDA i quina ha estat la resposta de l'administració?

No hi ha una gran preocupació, preocupa més l'alarmisme que es pot crear per mitjà de les informacions sensacionalistes que les mesures de protecció personals. Les autoritats no en fan gran cas, els manca una consciència cla-

ra del tema SIDA. A tota l'Europa Mediterrània hi ha una certa confusió i un cert immobilisme, probablement degut als pocs casos apareguts fins ara.

El que és cert és que ens podem trobar amb una reacció social incontrolable si n'apareixen els casos que n'han aparegut a França i Alemanya. Per això, cal consolidar una sèrie de drets i de lleis antidiscriminatòries que impossibiliten una fòbia antigai.

És evident que nosaltres no podem substituir l'administració, ja que a ella correspon impedir la informació sensacionalista i tendenciosa de molts mitjans de comunicació, i la de difondre mesures de profilaxi, necessàries. Es tracta d'una campanya imprescindible, però, si no l'han feta seriosament sobre les malalties venèries, dubtem que ho faran amb la SIDA.

La lluita del moviment gai continua, s'ha avançat en els aspectes més repressius d'una legislació obsoleta, basada en una moral caduca, però es ben cert que, a nivell ideològic i de vida quotidiana, encara ens queda molt, als gais i als no-gais, per ser capaços de construir unes relacions íntimes joioses i tendres.

VOLKSWAGEN

SANTANA

des d'1.300.000 ptes. F.F.

INFORMEU-VOS-EN EN:

COMERCIAL SETABENSE, S. A. • Baixada de l'Estació, 6 • Tel. 288 17 80 • XÀTIVA